Til Sølvbrudeparret.

Den 23. November 1881.

(Mel.: Flyv Fugl, flyv.)

Aar ere svundne, siden to Unge
mødtes glad hver fra sit Hjem,
loved hinanden med Hjærte og Tunge
følges ad Livsvejen frem.
Troskab og *Haab* som to Genier milde
omflagred tyst deres Bo,
virkede tidlig og virkede silde,
freded om Hjemlivets Ro.

Stilheden brødes — Kammer og Stue
fyldtes af Børnenes Kor.
Hende, man før titulèrte kun Frue,
smykked nu Hædersnavnet: „Mor!"
Han, der saa sikkert stod forrest i Stavnen,
krydsed blandt Klipper og Skjær,
tog nu de glade Smaabørn tæt i Favnen,
fuldt var han Fadernavnet værd.

Hil Eder, I, som kan skue tilbage
nu paa et Tidsrum af Aar!
Rækker af lyse og soltomme Dage,
Jordlivets skiftende Kaar! —
Glæden lig Solen dog straalende sejrer,
bryder den mulmtunge Sky;
Smilet paa Læben sig festlig-glad lejrer,
Skyggerne ilende fly.

Sølvbryllupskjærternes Lysstraaler spille,
vide de sprede deres Glans,
brydes i skiftende Legen, som vilde
strax de forgylde Brudens Krans!
Sølvbrudepar! I, som vidste at bygge
Hjemmet paa Kjærlighedens Grund,
Eder vi ønske en tusindfoldig Lykke!
Hil Eders skjønne Højtidsstund!

Anna Wenkel Horn.

Kjøbenhavn. I. Cohens Bogtrykkeri.

Til Sølvbrudeparret.

Den 23. November 1881.

(Mel.: Flyv Fugl, flyv.)

Aar ere svundne, siden to Unge
mødtes glad hver fra sit Hjem,
loved hinanden med Hjærte og Tunge
følges ad Livsvejen frem.
Troskab og *Haab* som to Genier milde
omflagred tyst deres Bo,
virkede tidlig og virkede silde,
freded om Hjemlivets Ro.

Stilheden brødes — Kammer og Stue
fyldtes af Børnenes Kor.
Hende, man før titulèrte kun Frue,
smykked nu Hædersnavnet: „Mor!"
Han, der saa sikkert stod forrest i Stavnen,
krydsed blandt Klipper og Skjær,
tog nu de glade Smaabørn tæt i Favnen,
fuldt var han Fadernavnet værd.

Hil Eder, I, som kan skue tilbage
nu paa et Tidsrum af Aar!
Rækker af lyse og soltomme Dage,
Jordlivets skiftende Kaar! —
Glæden lig Solen dog straalende sejrer,
bryder den mulmtunge Sky;
Smilet paa Læben sig festlig-glad lejrer,
Skyggerne ilende fly.

Sølvbryllupskjærternes Lysstraaler spille,
vide de sprede deres Glans,
brydes i skiftende Legen, som vilde
strax de forgylde Brudens Krans!
Sølvbrudepar! I, som vidste at bygge
Hjemmet paa Kjærlighedens Grund,
Eder vi ønske en tusindfoldig Lykke!
Hil Eders skjønne Højtidsstund!

Kjøbenhavn. I. Cohens Bogtrykkeri.